

sig i Indenrigsministeriet for at faa saadanne Udarbejdelser færdiggjort, men det er i Virkeligheden et Spørgsmaal, som det er ret vanskeligt at forme. Det er ganske utvivlsomt, at de har Ret, der her har hævdet, at hvad Jernbanetog og Skibe i Fart angaar, kan der ikke fastslaas Regler af en saadan Art som de, der gælder for Beværetninger, der er fastliggende indenfor den enkelte Kommunes Omraade. Og hvad selve Kravet til Lokalernes Udstyr og Størrelse angaar, maa man ogsaa være varsom her for ikke paa nogen Maade at gribe ind og styrte over Ende, hvad der er bragt til Veje paa Grundlag af de Vedtægter, der er gældende rundt om i de forskellige Kommuner, og som, hvad Lokalerne angaar, er af højest forskellig Art. Det er ikke Meningen gennem disse Bestemmelser at gøre Uret til nogen Side. Men, som sagt, vi bestræber os i Ministeriet for at faa disse Spørgsmaal saaledes oplyst, at det kan lykkes os at naa en Udformning, der vil kunne blive Genstand for Udvalgets Overvejelser, endnu inden tredje Behandling finder Sted. Noget Løfte i saa Henseende tør jeg dog ikke give.

Med Hensyn til en Bemærkning i Betænkningen, der er fremdraget fra forskellig Side, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Trier, skal jeg udtale, at i en meget nær Fremtid er det min Agt at henvise til Behandling i det Udvalg, der overvejer Børns og unge Menneskers Arbejdsvilkkaar, Spørgsmaalet om Beskyttelse for Børn og unge Mennesker overfor Arbejde i Beværetninger. Jeg tvivler ikke om, at det nævnte Udvalg vil være det rette Forum at indanke denne Sag for.

Heilesen: Den højtærede Indenrigsminister fremsatte nogle Bemærkninger, der kunde forstaas saaledes, at det var Ministerens Standpunkt, at han, hvis der ikke i denne Samling kom et Resultat ud af dette Forslag, helt vilde henlægge det Forslag, der er udarbejdet af Ædruelighedskommissionen. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om hans Udtalelse skal forstaas paa den Maade; thi hvis det er Tilfældet, maa jeg dobbelt beklage, at Ministeren, der dog er udgaaet af Folketingets Flertal, ikke i denne Sag stiller sig paa det Standpunkt, som er eller bliver Folketingets, overfor Landstinget, men mener at burde indtage en Holdning, af hvilken intet Menneske kan forstaa, hvad der egentlig er Ministerens Mening, en Holdning, der ikke giver Udtryk for nogen som helst Mening, i Stedet for at stille sig paa det Standpunkt, som en demokratisk Minister ellers stiller

sig paa, at det folkevalgte Tings Standpunkt er det, som en demokratisk Minister gaar i Brechen for.

Indenrigsministeren (Kragh): Det nytter ikke det ærede Medlem Hr. Heilesen det allermindste, at han i denne Sag viser sig ganske intransigent, ganske uden Forstaaelse af Opfattelser fra anden Side. Det ærede Medlem har jo ikke Kræfter til at føre igennem den danske Rigsdag et Lovforslag, der betegner det Ideal, han stræber imod. Det ærede Medlem savner denne Styrke, og naar det er Tilfældet, kan det ikke hjælpe noget at stille sig paa et yderliggaaende Standpunkt og sige: jeg vil ikke forsøge at forhandle mig til Rette med Folk, som har det samme Maal, men søger at naa det ad andre Veje. Det ærede Medlem taler i denne Forbindelse om det Forslag, som er udarbejdet af Ædruelighedskommissionen. Jeg er ikke ganske sikker paa, om man ikke var naaet Vejs Ende paa lettere Maade, end det nu bliver muligt, og maaske paa en lige saa god Maade, hvis man ikke ensidig havde holdt sig til Ædruelighedskommissionens Mindretal, men havde taget et større Hensyn til de Opfattelser, som var gældende indenfor Ædruelighedskommissionens Flertal. Dermed vil jeg ikke sige, at man skulde have skrevet et Lovforslag som det, Ædruelighedskommissionens Flertal foreslog. Men jeg tror, man skulde have holdt sig i noget højere Grad til den Opfattelse, som Flertallet nærrede, end Tilfældet blev.

Det ærede Medlem talte i denne Forbindelse om, hvorledes en demokratisk Minister skal stille sig til Folketingets Opfattelse, hvorledes en demokratisk Minister i enhver Sag maa følge Folketinget. Det er Toner, som hører hjemme i en længst forsvunden Tid. Det er til syvende og sidst slet ikke saaledes, at der er repræsenteret en mere demokratisk Opfattelse i det ene Ting, Folketinget, end i det andet Ting, Landstinget. De er nu begge udgaaet af den almindelige Valgret, og Bemærkninger af den Art, som det ærede Medlem Hr. Heilesen her har fremsat, hører hjemme i en Tid, der ligger forud for den nye Grundlov.

Det ærede Medlem var bange for, at mine Udtalelser skulde forstaas saaledes, at hvis et Resultat af Forhandlingerne om denne Sag ikke naaedes i denne Samling, var det Hensigten at lægge Lovforslaget bort. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem har kunnet misforstaa mig i den Grad. Jeg har udtrykkelig sagt, at i den Skikkelse, hvori Lovforslaget maatte blive vedtaget